

„Disprețul adus Cuvântului Său”

18 noiembrie 2004

Gili Cârstea

Vorbeam ieri despre plângerile fratelui Pierson și amenințările contemporane pe care le indica el în apelul de adio către membrii comitetului CG și ai instituțiilor majore ale bisericii. Printre acele amenințări el cita aplecarea academiei adventiste către surse de inspirație ale teologilor din Babilonul spiritual:

„Sunt unii care se îndreaptă spre reformatori sau teologi contemporani ca sursă și normă pentru doctrina adventistă.”

„Unii” aceia din anii '70 au devenit astăzi majoritatea zdrobitoare. Absolvenții școlilor adventiste, oricât de mediocri sau șterși ar fi ei, își fac un titlu de glorie în a cita faimoși autori protestanți, ca o dovadă de erudiție și înaltă pregătire teologică. Citiți Curierul Adventist și veți observa imediat această practică modernă în biserica noastră. Mentalitatea și logica lumii religioase sunt puse la loc de cinste în publicațiile bisericii, fiind realmente folosite ca „sursă și normă” pentru doctrina adventistă. Autorii noștri nu par conștienți de faptul că cele mai eficiente instrumente ale amăgirii au fost mereu teologii bisericilor apostaziate. Ni se sugerează că lumea protestantă este partenera lui Dumnezeu pentru evanghelizarea lumii, iar noi trebuie să recuperăm handicapul, ieșind din letargia dogmatică a secolului 19. Toate acestea se fac în clară contradicție cu avertizările pe care Dumnezeu ni le-a comunicat:

”Biblia a fost așezată pe locul doi, în timp ce cuvântul oamenilor așa-ziși mari i-a luat locul. Să ne ierte Domnul disprețul adus Cuvântului Său. Deși în Biblie se află comori inestimabile, și este ca o mină bogată de aur, totuși nu este apreciată și cercetată, iar comorile ei nu sunt descoperite. Mila, adevărul și dragostea sunt prețioase peste puterea noastră de înțelegere; nu putem avea o prea mare cantitate din aceste comori, iar noi descoperim cum putem deveni posesorii acestor bogății cerești în Cuvântul lui Dumnezeu. De ce atunci Cuvântul lui Dumnezeu este neinteresant pentru așa mulți creștini cu numele? Deoarece Cuvântul lui Dumnezeu nu este spirit și viață? A așezat Isus asupra noastră o sarcină plictisitoare când ne-a spus să cercetăm Scriptura? Isus a spus: 'Cuvintele pe care vi le spun Eu sunt duh și viață' (Ioan 6,63). Dar lucrurile spirituale trebuiesc înțelese spiritual, iar motivul pentru care vă lipsește interesul este că vă lipsește Duhul Sfânt. Când inima este adusă în armonie cu Cuvântul, va izvorî în voi o nouă viață, o lumină nouă va străluci asupra fiecărui rând din Scriptură, și ea va deveni vocea lui Dumnezeu în sufletul vostru” (CE 80).

Atunci când lucrurile spirituale nu sunt înțelese spiritual, poporul ales din orice generație a alergat după înțelepciune și acreditare prin Asiria și Egipt, antice sau moderne. Care este motivul pentru care lucrurile nu sunt înțelese spiritual? Lipsa Duhului Sfânt, pe care L-am

batjocorit în fel și chip de la Minneapolis încoace, ținându-L cât mai departe de templul inimii. Acum alergăm după spiritualitate înaltă la exercițiile oculte ale evului întunecat și la proponenții lor moderni.

Vom putea spera să vedem un străjer de pe zidurile Sionului cerând scuze lui Dumnezeu pentru „disprețul adus Cuvântului Său” în publicațiile bisericii rămășiței și la catedrele școlilor ei? Deocamdată, comorile inestimabile ale Cuvântului rămân sub mormane de moloz, iar cei care încearcă să le scoată la lumină sunt declarați a face parte din segmentul neglijabil de lunatici ai oricărui popor sfânt.

***